

Sygn. akt IV U 651/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lutego 2019 r. w S.

odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 13 sierpnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo J. G. do emerytury od 13 lutego 2019 roku.

Sygn. akt: IV U 651/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 13 sierpnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. G. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w Fabryce (...) SA od 9 marca 1989r. do 31 grudnia 1998r., co po wyłączeniu okresów urlopu bezpłatnego stanowi 9 lat, 5 miesięcy i 28 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. G. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres pracy w (...) Zakłady (...) w G., w którym to przedsiębiorstwie pracował od 3 września 1980r. do 1 marca 1989r. jako kierowca samochodu ciężarowego, a którego to okresu organ rentowy nie uwzględnił do stażu pracy w szczególnych warunkach. Na okoliczność rodzaju wykonywanej pracy ubezpieczony wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji. Podniósł, że na okoliczność pracy w (...) Zakłady (...) w G. ubezpieczony nie przedłożył

świadczenia wykonywania pracy w szczególnych warunkach (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. G. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 24 lipca 2018r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 24 lipca 2018r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy, uzupełniony okresem pracy w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 9 lat, 5 miesięcy i 28 dni z tytułu zatrudnienia w Fabryce (...) SA w Ł. (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach z 27 czerwca 2018r. wystawione przez Fabrykę (...) SA w Ł. k.10 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 13 sierpnia 2018r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 13 sierpnia 2018r. k.17 akt emerytalnych).

Ubezpieczony J. G. był zatrudniony w (...) Zakłady (...) w G. w okresie od 3 września 1980r. do 1 marca 1989r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadczenie pracy z 2 marca 1989r. k.5 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Powyższe przedsiębiorstwo realizowało budowy nasypów kolejowych, wiaduktów i innej infrastruktury kolejowo-drogowej. Ubezpieczony zatrudniony został na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 3 września 1980r. na czas nie określony na stanowisku kierowcy i na stanowisku tym pracował do końca zatrudnienia (zaakceptowane podanie ubezpieczonego z 3 września 1980r. o zatrudnienie na stanowisku kierowcy ze wskazaniem na samochód marki K. oraz umowa o pracę z 3 września 1980r. - w aktach osobowych ubezpieczonego). Przez cały okres zatrudnienia ubezpieczony pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Kierował samochodami typu wywrotka marki K., a następnie T., którymi dowoził ziemię na budowy oraz wywoził ziemię z wykopów. Pracę tą wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (angaż na stanowisku kierowcy – w aktach osobowych, zeznania świadków H. T. i K. K. k.16 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.15v akt sprawy).

Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (oświadczenie pełnomocnika organu rentowego złożone na rozprawie w dniu 13 lutego 2019r. k.15v akt sprawy). W dniu 13 lutego 2019r. ubezpieczony złożył w organie rentowym oświadczenie o przekazaniu środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na dochody budżetu państwa (kopia oświadczenia ubezpieczonego k.18 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. G. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników

zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia, a ponadto w dniu 13 lutego 2019r. złożył oświadczenie o przekazaniu środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w Fabryce (...) SA w Ł., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz (...) Zakłady (...) w G.. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie, które trwało od 3 września 1980r. do 1 marca 1989r., a zatem 8 lat, 5 miesięcy i 27 dni, ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział VIII poz.2 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony wskazują dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego oraz spójne zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. G. przysługuje prawo do emerytury od 13 lutego 2019r. ,tj. od chwili złożenia przez ubezpieczonego oświadczenia o przekazaniu środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. W tej dacie spełniona została przez ubezpieczonego ostatnia przesłanka warunkująca nabycie prawa od emerytury w niższym wieku emerytalnym.